

HISTORISCHE VAARDIGHEDEN

FEIT EN MENING HERKENNEN

In historisch onderzoek zijn bronnen essentieel. Bronnen staan altijd vol met *feiten* en *meningen*. In deze opdracht staat een bron over de Slag bij Hastings centraal. Tijdens deze slag viel Willem de Veroveraar uit Normandië (Frankrijk) de Engelse koning Harold aan. Na zijn overwinning voerde hij hier het leenstelsel in.

1. Bestudeer bron 1 t/m 4 en geef per bron aan of het gaat om een *feit* of een *mening*.
2. Bestudeer bron 5. In deze bron komen zowel *feiten* als *meningen* naar voren. Markeer in de bron de *feiten* met **rood** en de *meningen* met **blauw**.
3. Kijk nog eens naar je antwoorden. Wat zeggen deze over de betrouwbaarheid en standplaatsgebondenheid van William van Malmesbury als bron?

bron 1 – William van Malmesbury schrijft over de Slag bij Hastings uit 1066:
‘De moedige aanvoerders bereidden zich voor op de slag, ieder volgens de gewoonte van zijn land. De Engelsen, zo hebben we gehoord, sliepen de hele nacht niet maar dronken en zongen.’

---

bron 2 – William van Malmesbury schrijft over de Slag bij Hastings uit 1066:
‘De Normandiërs aan de andere kant, besteedden de nacht aan het opbiechten van hun zonden. De hertog vroeg om zijn wapens maar had zijn riddervest achterstevoren aangetrokken, hij corrigeerde zichzelf lachend.’

---

bron 3 – William van Malmesbury schrijft over de Slag bij Hastings uit 1066:
‘Koning Harald van Engeland zelf stond met zijn broeders bij de vlag zodat niemand het in zijn hoofd zou halen zich terug te trekken zolang iedereen evenveel gevaar liep.’

---

bron 4 – William van Malmesbury schrijft over de Slag bij Hastings uit 1066:
‘Toen barstte de slag aan beide kanten los. Er werd gevochten, waarbij geen van beide partijen zich gedurende de dag ook maar iets terugtrok.’

---

bron 5 – William van Malmesbury schrijft over de Slag bij Hastings uit 1066:
‘[1] Willem gaf zijn troepen het signaal dat ze moesten doen alsof ze vluchtten en dat ze zich terug moesten trekken van het slagveld. [2] Door deze truc viel de sterke falanx van de Engelsen uit elkaar. [3] Zo haalden ze zichzelf een snelle nederlaag op de hals, want de Normandiërs, hoe ongeorganiseerd als ze waren, draaiden zich om en vielen hen aan. [4] Op deze manier bedrogen door een list, stierven veel Engelsen een eervolle dood terwijl ze tegen hun vijand vochten. [5] Uiteindelijk kreeg Harald een pijl in zijn hoofd en moesten de Engelsen vluchten.’